

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Новоандріївська сільська рада
Новгородківського району,
Кіровоградської області

вул. Центральна, 42, с. Новоандріївка,
28212

Пропозиції щодо удосконалення проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Новоандріївської сільської ради Новгородківського району Кіровоградської області «Про встановлення ставок місцевих податків та зборів на 2018 рік Новоандріївській сільській раді» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом Новоандріївської сільської ради Новгородківського району Кіровоградської області від 09.06.2017 № 575.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії Новоандріївської сільської ради з питань бюджету та регуляторної політики щодо його регуляторного впливу (далі – експертний висновок) та аналізу регуляторного впливу до проекту рішення (далі – АРВ) на відповідність вимогам статті 4 Закону встановлено наступне.

Проектом рішення передбачається встановити на території сільської ради такі види місцевих податків: акцизний податок з реалізації суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів, податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, транспортний податок, єдиний податок та земельний податок.

Пунктами 10.2 та 10.3 статті 10 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) встановлено, що місцеві ради в межах повноважень, визначених ПКУ, та відповідно до його вимог, обов'язково установлюють єдиний податок і податок на майно (в частині транспортного податку та плати за землю), а також вирішують питання щодо встановлення податку на майно в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, збору за місця для паркування транспортних засобів, туристичного збору.

Згідно з пунктом 12.3 статті 12 ПКУ сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів. Їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 ПКУ, з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII ПКУ для відповідного місцевого податку чи збору.

Натомість, у проекті рішення при встановленні податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки та земельного податку визначено не всі обов'язкові елементи, зокрема не визначено строк та порядок сплати податку, податковий період, строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку.

У зв'язку із вищезазначеним, пропонуємо у проекті рішення визначити всі обов'язкові елементи податку, або зробити посилання на конкретні положення ПКУ (абзаци, пункти, частини, статті та розділи), якими вони визначені.

В Пункті 1 проекту рішення зазначено, що на території сільської ради встановлюється акцизний податок з реалізації суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів та в пункті 2 проекту рішення визначається розмір податку, деякі обов'язкові елементи цього податку.

Відповідно до пункту 9.1. статті 9 ПКУ акцизний податок віднесено до загальнодержавних податків та зборів.

Пунктом 12.3. статті 12. ПКУ визначено, що сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів.

Встановлення місцевих податків та зборів здійснюється у порядку, визначеному ПКУ. Таким чином, встановлення проектом рішення акцизного податку, що є загальнодержавним податком та встановлюються ПКУ, не відповідає вимогам статті 10 та 12 ПКУ.

Отже, пропонуємо виключити з проекту рішення абзац 2 пункту 1 та абзаци 2-5 пункту 2.

Підпунктом «Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки» пункту 2 проекту рішення встановлюється перелік об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, що не є об'єктами оподаткування. Зазначений перелік доцільно привести у відповідність до вимог підпункту 266.2.2 пункту 266.6 статті 266 ПКУ, яким визначається вичерпний перелік об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, що не є об'єктами оподаткування.

Зазначеним підпунктом встановлюються і пільги зі сплати податку, які потребують приведення до вимог підпунктів 266.4.1 та 266.4.3 пункту 266.4. статті 266 ПКУ в частині визначення площі, на яку зменшується база оподаткування для квартири/квартир незалежно від їх кількості, а також уточнення норм, у якому випадку передбачені пільги з податку для фізичних осіб не застосовуються.

Ставки податку для житлової нерухомості, що перебувають у власності юридичних осіб встановлюється у розмірі 2% розміру мінімальної заробітної плати встановлений законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування.

Однак, відповідно до підпункту 266.5.1 пункту 266.5 статті 266 ПКУ ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, залежно від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості у розмірі, що не перевищує 1,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування.

Таким чином, пропонуємо привести ставку податку для житлової нерухомості, що перебувають у власності юридичних осіб, у відповідність до вимог ПКУ.

Підпунктом «Єдиний податок» пункту 2 проекту рішення встановлюється ставка податку для платників податку першої групи - фізичних осіб - підприємців, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торгівельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню, які зазначені у ст.291.7 Податкового кодексу України і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 300000,00грн. в розмірі - 10 відсотків від мінімальної заробітної плати встановленої законом на 1 січня податкового(звітного) року.

Однак, відповідно до пункту 293.1 статті 293 ПКУ ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, другої групи - у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, третьої групи - у відсотках до доходу (відсоткові ставки).

Таким чином, пропонуємо в проекті рішення встановити ставки єдиного податку для першої групи платників податку відповідно до вимог підпункту 293.1 статті 293 ПКУ.

Разом з тим зазначаємо, що наведені у проекті рішення формулювання щодо встановлення ставок єдиного податку для першої та другої груп платників податку, складні для сприйняття. Пропонуємо визначити платників податку окремим підпунктом проекту рішення.

Підпунктом «Земельний податок» пункту 2 проекту рішення встановлюються ставки для платників земельного податку, а саме за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено у розмірі: 03% на земельні ділянки сільськогосподарських угідь рілля; 0,01% пасовища; 0,01% сіножаті; на землі комерційного використання 1,0% нормативної грошової оцінки земельної ділянки.

Разом з тим, відповідно до пункту 274.1 статті 274 ПКУ ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження), встановлюється у розмірі не більше 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, для земель загального користування - не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

Таким чином, встановлення ставки податку для сіножаті та пасовищ у розмірі 0,01%, а також 3 % для ріллі від нормативної грошової оцінки землі, не відповідає вимогам пункту 274.1 статті 274 ПКУ (не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки).

Також, частиною першою статті 19 Земельного кодексу України, якою визначаються категорії земель, не визначено земель «комерційного призначення». Натомість, пунктом 274.2. статті 274 ПКУ визначено, що за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності) ставка податку встановлюється у розмірі не більше 12 відсотків від їх нормативної грошової оцінки.

Враховуючи, що зазначена норма визначена у підпункті «Земельний податок», пропонуємо фразу «на землі комерційного використання 1,0% нормативної грошової оцінки земельної ділянки» виключити з проекту рішення.

Крім того, зазначений підпункт потребує редакційних правок в частині визначення бази оподаткування, а саме: ставки за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено встановлюються у відсотках від їх нормативної грошової оцінки.

Абзац, яким встановлюється ставка податку на земельні ділянки розташовані за межами населеного пункту, грошову оцінку яких не проведено, потребує доповнення назвою області, на території якої знаходиться Новоандріївська сільська рада.

Таким чином, проект рішення потребує доопрацювання з метою приведення у відповідність до вимог ПКУ.

Враховуючи вищевикладене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізу регуляторного впливу до проекту рішення

Відповідно до статті 8 Закону стосовно кожного проекту регуляторного акта його розробником готується аналіз регуляторного впливу. АРВ готується до оприлюднення проекту регуляторного акта з метою одержання зауважень та пропозицій.

Вимоги до проведення аналізу впливу регуляторного акта (далі - аналіз), проект якого розроблений регуляторним органом, встановлює Методика проведення аналізу впливу регуляторного акта, затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта»

зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Тобто, до кожного проекту регуляторного акта готується АРВ. Але, розробником до одного проекту рішення надано три АРВ та три експертних висновки до різних проектів, що не відповідає вимогам Закону та Методики.

Таким чином, у зв'язку з неналежною підготовкою АРВ, зокрема, з відсутністю усієї необхідної інформації та розрахунків, розробником не доведена відповідність проекту рішення принципам державної регуляторної політики, як ефективність - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави; та збалансованість - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи наведене вище, пропонуємо привести проект рішення Новоандріївської сільської ради Новгородківського району Кіровоградської області «Про встановлення ставок місцевих податків та зборів на 2018 рік Новоандріївській сільській раді» у відповідність до вимог чинного законодавства України з урахуванням наданих вище зауважень та пропозицій, а аналіз регуляторного впливу – до вимог постанови Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151, з метою всебічного обґрунтування впровадження даного проекту регуляторного акту.

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

В.о. Голови Державної
регуляторної служби України

В.П. Загородній